Υπάρχουν ανταμοιβές

Το κίνημα των άτεκνων από επιλογή είναι επηρεασμένο σε μεγάλο βαθμό απ' τη φιλοσοφία του αντιναταλισμού (ο αγγλικός όρος είναι antinatalism) σύμφωνα με την οποία η τεκνοποίηση είναι εντελώς ανήθικη γιατί το αγέννητο παιδί δε συναινεί στη γέννηση του αλλά το φέρνουν βίαια σε έναν κόσμο όπου το περιμένει βέβαιος θάνατος αφού πρώτα περάσει διάφορες ταλαιπωρίες. Ένα blog που έχει ασχοληθεί αρκετά με αυτό το θέμα είναι το « Don't Have Kids! » στη διεύθυνση http://isaywhattheywont.wordpress.com απ' όπου και προέρχεται το παρακάτω μεταφρασμένο κείμενο.

Εξηγούσα σε μια απ' τις νεαρές γυναίκες στη δουλειά, σε μια απ' αυτές που « θέλουν να αποκτήσουν μωρό », γιατί η ιδέα είναι τόσο λάθος. Την άλλη μέρα μου είπε, « Ξέρεις, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ με έπεισες ότι το να αποκτήσω μωρό δεν είναι καλή ιδέα ». Αυτό το αναφέρω ως παράδειγμα μόνο για να δείξω ότι μερικές φορές η λογική επικρατεί ακόμα και σε πείσμα των λεγόμενων βιολογικών επιταγών.
Η δουλεία ήταν ένα παγκόσμιο φαινόμενο, αποδεκτή σχεδόν απ' τον καθένα ως η φυσική τάξη των πραγμάτων, μέχρι που τελικά η παραδοχή του τι κάναμε στην πραγματικότητα – η οποία ήταν κρυμμένη - ήρθε στο προσκήνιο της συνείδησης μας και τα πράγματα άλλαξαν. Το ίδιο ισχύει και για την εκμετάλλευση της παιδικής εργασίας.
Άλλαξαν όμως τα πράγματα στ' αλήθεια; Φαινομενικά, ναι. Τουλάχιστον στις λεγόμενες « διαφωτισμένες » κοινωνίες. Αλλά για σκεφτείτε το – όταν μας πιέζουν να τεκνοποιήσουμε για «το καλό της ανθρωπότητας » ή για «το καλό του κράτους », γιατί « ποιος θα ενισχύσει την οικονομία; Ποιος θα φροντίσει τους ηλικιωμένους μας; Πίσω από ποιον θα κρυφτούμε όταν θα αρχίσουν να πέφτουν βροχή οι σφαίρες και ποιος θα συνεχίσει τον πολιτισμό μας στο μέλλον για να πραγματοποιήσει το όραμα όλων αυτών που θα έχουν πεθάνει μέχρι τότε; », τότε δε μπορεί κάλλιστα να ειπωθεί ότι γεννάμε νέες γενιές σκλάβων;
Και ας μην κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας σκεπτόμενοι ότι κάνουμε χάρη στο αγέννητο πλάσμα χαρίζοντας του το «δώρο» της ζωής. Ακόμα και κάτω απ' τις καλύτερες συνθήκες, πάντα τεκνοποιούμε για ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΜΑΣ λόγους, ποτέ για χάρη των αγέννητων παιδιών. Τα αγέννητα παιδιά δεν ενδιαφέρονται να έρθουν στον κόσμο! Και πως θα μπορούσαν άλλωστε; Δεν υπάρχουν. Είναι απλά αποκυήματα της φαντασίας ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ που τα φέρνουμε στον κόσμο, βγάζοντας τα απ' την κατάσταση της ανυπαρξίας για να ικανοποιήσουν τις συναισθηματικές μας ανάγκες, να δουλέψουν για μας, να πολεμήσουν στους πολέμους μας κτλ. Α, και φυσικά τα ενθαρρύνουμε να αποκτήσουν δικά τους παιδιά. Αυτό είναι που αποκαλούν σκλαβιά πολλών γενεών, όπως ακριβώς γινόταν στις φυτείες στο πρόσφατο παρελθόν. Για σκεφτείτε το.